

at de fleste af de professorer, der bliver nævnt, er afgået ved døden for en menneskealder siden og derfor ikke har kunnet tage stilling til denne bevisførelse.

Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde til fru Line Barfod: Sådan som jeg læser den juridiske diskussion, går den på, hvilke slags foreninger der kan være omfattet af grundlovens § 78, og hvor grænserne går. Men ingen har naturligvis gjort sig kloge på bevisførelsen, og det er først og fremmest bevisførelsen, sagen for mig at se falder på allerede fra starten. Men vi kan jo altid diskutere foreningsfrihed, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at Venstre er tilhænger af en vidtgående foreningsfrihed.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu siger fru Birthe Rønn Hornbech, at nogle af de juridiske professorer er afgået ved døden. Det er meget muligt, at nogle af dem er det, men der er stadig væk nogle af dem, der lever, bl.a. Gorm Toftegaard Nielsen, der i både Berlingske Tidende og Ugeskrift for Retsvæsen har kritiseret regeringen og rigsadvokaten for, at der ikke er sket noget i spørgsmålet om Hizb-ut-Tahrir, når det gælder en sag om opløsning.

Det er muligt, fru Birthe Rønn Hornbech ikke kan huske det, men vil fru Birthe Rønn Hornbech ikke anerkende, at der har været megen debat om opløsningsmuligheden, og at juridiske professorer har argumenteret for, at man kunne anlægge en meget mere liberal fortolkning, hvis der er brug for det, så man kan lave et reelt forbud? Og vil fru Birthe Rønn Hornbech i forbindelse med fru Line Barfods spørgsmål ikke anerkende, at det er anklagemyndigheden, der tager stilling til tingene, og at anklagemyndigheden i sidste ende hører under justitsministeren?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Peter Skaarup bliver altså ved med at blande tingene sammen.

Nu har jeg svaret to gange, men jeg svarer gerne igen: Den juridiske diskussion går på, hvilket omfang grundlovens § 78 skal have. Den går ikke på, om der er tilstrækkelige beviser i den konkrete sag, og det er at hænge de pågældende jurister ud, når hr. Peter Skaarup påstår det.

Må jeg også have lov til at sige, at det er altså nærmest manipulation både over for mig og tidligere ordførere, der har taget ordet, at blive ved

med at lade være med at tage stilling til det, der bliver sagt, og lade være med at lytte til svarene, men blive ved med at spørge, om vi ikke har læst den og den artikel. Vi har alle sammen læst de artikler, og de fleste, der er blevet spurgt, har været jurister i meget lang tid og har fulgt denne sag i meget lang tid. Men det vedrører bare ikke sagen her, for den falder allerede på grund af, at der ikke er nogen beviser.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om ikke det er korrekt forstået, at hvis et folketingsflertal vedtager Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, hvor justitsministeren pålægges at føre sagen til doms, kan det rent faktisk indebære, at justitsministeren kan stå i en situation, hvor hun også kan løbe ind i en rigsretssag, fordi hun har brudt grundloven?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvis fru Anne Baastrup havde spurgt mig for nogle dage siden, ville svaret måske have været lidt anderledes, men jeg må sige, at efterhånden bringer hr. Peter Skaarup mig meget i tvivl. Jeg forstår det altså sådan, at hr. Peter Skaarup har den opfattelse, at det er Folketinget, der vurderer beviser, og at Folketinget altså skal sige, at der er beviser i en sag, hvor de kyndige, der har læst sagen og afvejet beviserne, mener noget andet.

Det er jo klart, at hvis det virkelig er hr. Skaarups grundlæggende mening, at det skal føres ud i sin yderste konsekvens, så er det jo rigtigt, hvad fru Anne Baastrup siger. Og det har ikke noget at gøre med, at jeg sammenligner Dansk Folkepartis Ungdom i indhold med Hizb-ut-Tahrir, men det er jo rigtigt, hvad der bliver sagt, det, der ligger i det spørgsmål, at hvis man mener, at Folketinget skal begynde at gøre sig klog på beviser og sige, at der er beviser i en sag, hvor der vitterlig ikke er, ja, så er det klart, at hvis der er et andet politisk flertal, så kan det blive Enhedslisten næste gang, eller det kan blive Dansk Folkepartis Ungdom.

Det er jo derfor, at den vej, hr. Peter Skaarup er inde på, er dødsensfarlig, for det, man vil gøre her, er altså, at man vil gøre den lovgivende magt ikke bare til anklagemyndighed, men til en meget ukyndig anklagemyndighed, hvor man altså blæser på bevisvurdering.